

652.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO
z dnia 12 lipca 1949 r.
w sprawie dopuszczenia niektórych rodzajów wędlin do obrotu w dni beźmięsne.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministrów: Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 30 lipca 1947 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 306) oraz § 2 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19.II. 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dopuszcza się następujące rodzaje wyrobów wędliniarskich, wytwarzane według receptur określonych w rozporządzeniu Ministrów: Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 334):

- a) kiszkę podgarolaną,
- b) kiszkę paszletową,
- c) salceson włoski,
- d) salceson krwisty,

do obrotu w dni beźmięsne w okresie od dnia ważności niniejszego zarządzenia do dnia 15 października 1949 r.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z ważnością od dnia 15 lipca 1949 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z W. Zawadzki
Podsekretarz Stanu

653.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO
z dnia 21 lipca 1949 r.
w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi w zakresie rzemiosła fotograficznego.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i art. 7 ust. 1 pkt. b) ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 218), § 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu lub przetwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 418) oraz art. 15, 16 i 21 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnich władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 43) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia Ministra Przemysłu i Handlu, określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu lub przetwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 418), przekazuje się komisjom cennikowym przy wojewodach oraz komisjom cennikowym przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. 1. Komisje cennikowe ustalają wynagrodzenie za wykonanie typowych prac w zakresie rzemiosła fotograficznego dla zakładów fotograficznych podzielonych na 3 kategorie.

2. Jako podstawę do zaliczenia zakładów fotograficznych do jednej z tych kategorii przyjmuje się poziom wykonania pracy i rodzaj urządzeń technicznych jako kryteria zasadnicze oraz położenie i wielkość zakładu, ilość i kwalifikacje zatrudnionych pracowników, jako kryteria dodatkowe.

§ 3. 1. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia zarządy cechów fotografów przedłożą starostwom, a w miastach wydzielonych zarządom miejskim spisy zakładów fotograficznych w 3 egzemplarzach z wnioskiem o ich zaliczenie do jednej z kategorii, wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia.

2. Właściciele wymienione w poprzednim ustępie niniejszego paragrafu winni w terminie 10 dni od upływu terminu, przewidzianego w tymże ustępie zaliczyć zakłady fotograficzne do odpowiedniej kategorii.

3. Zarządy cechów fotografów w terminie 5 dni od dnia otrzymania orzeczenia o zakwalifikowaniu poszczególnych zakładów do odpowiednich kategorii powiadomią je o tym na piśmie za potwierdzeniem odbioru z równoczesnym pouczeniem o treści niniejszego zarządzenia.

§ 4. 1. Komisje cennikowe przy starostach i prezydentach miast wydzielonych — po zasięgnięciu opinii miejscowych cechów fotografów — opracują w terminie 14 dni wnioski, dotyczące wysokości wynagrodzeń za wykonanie różnych typów usług w ramach rodzajów wymienionych w § 2 niniejszego zarządzenia i przedstawiają je komisjom cennikowym przy wojewodach dla ustalenia tych wynagrodzeń. W m. st. Warszawie i m. Łodzi wynagrodzenia ustalają w tymże samym terminie komisje cennikowe przy prezydentach tych miast.

2. Komisje cennikowe przy wojewodach ustalają wynagrodzenia za usługi określone w § 2 niniejszego zarządzenia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosków (ust. 1), oddzielnie dla każdego powiatu i miasta wydzielonego.

3. Ustalone wynagrodzenia obowiązują do czasu ich zmiany przez komisje cennikowe.

§ 5. Wszystkie zakłady fotograficzne są zobowiązane wywieść na widocznym miejscu w ramach napisu powiadamiającego, do jakiej kategorii został ten zaliczony i jaka jest wysokość wynagrodzenia za poszczególne usługi.

§ 6. Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszego zarządzenia podlega karze przewidzianej w ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 218).

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w 15 dni po ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w/z Wł. Zawadzki
Podsekretarz Stanu

654.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 lipca 1949 r.

o ogłoszeniu dwunastego wykazu przedsiębiorstw komunikacyjnych, podlegających przejęciu na własność Państwa.

Na podstawie § 30 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62) zarządza ogłoszenie dwunastego wykazu przedsiębiorstw komunikacyjnych, przejmowanych na podstawie art. 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa Państwo przejmuje na własność w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz z wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, wymienionego w wykazie, nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw (Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5) swoje prawa do przedsiębiorstwa objętego wykazem, a właściciel przedsiębiorstwa może ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich instytucji, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możliwość działania mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa i zarzuty powinny być zgłoszone do Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw (Warszawa, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Plac Trzech Krzyży 5) w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia, przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski
Załącznik do zarządzenia Ministra
Komunikacji z dnia 12 lipca 1949 r.

WYKAZ Nr 12

Lp.	Nazwa i położenie przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Właściciel
1.	Zegluga rzeczna — H. Drażkowska — Bydgoszcz	Przewóz i przeładunek towarów	jak w rubr. 2

655.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 15 lipca 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Biuro Projektów i Studiów Przemysłu Chemicznego”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 42), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rachunku gospodarczego pod nazwą „Biuro Projektów i